

Publicerad 2015-09-14 12:11 av Caprice!

*överfall vid morgonfikat*

### **Orimmad versfotpromenad**

Daktylen och jamben var ute och traskade kring i varsin versfot  
den ene var ivrig, han ville blott framåt - så frejdig var den token  
Daktylen tog steget, blev vettskrämd av något och ryggade tillbaka  
så sampromenaden blev ryckig, och avståndet större mellan fötter

En vacker spondé slog nu följe med jamben och det gick mycket bättre  
i samspråk om oden och små serenader de trivdes med varandra  
Daktylen blev efter och grubblade över problemet med sin skapnad  
"jag vill ej va ensam men världen är skrämmande när man tänker efter"

En jazzig synkop fick nu syn på daktylen som verkade så ledsen  
- Men, howdy! Vad är det som gör dig så nere att inget ger dig lisa?  
- Jag sackar ju efter och ser endast ryggen på den som var mitt sällskap  
där jag skulle varit går sponden och snackar om allt som är poetiskt!  
(Förlåt nu den stackarn som ärggrön av avund där missade accenten)

- Det där går att fixa! Synkopen nu viskade vad som borde göras...  
Daktylen blev lycklig, och alltsen den dagen går jamben vid hans sida  
Ibland lite före, nån gång lite efter - men snacka går ju alltid

Spondén fick ej korgen, hon går nu emellan dem båda, drar ihop dem  
När jamben blir snabbfotad saktar hon farten - och vänder på daktylen!

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Caprice! med Poeter.se id #11042 innehar upphovsrätten